

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

MAREK NIECHCIAŁ
DIH-2.712.33.2018.6.BS

Warszawa, 5 października 2018

DECYZJA DIH-2 NR 61/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257, z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej nałożenia na przedsiębiorcę PEGAS GRUPA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Promnej (...), obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty **978,00 zł** (słownie: dziewięćset siedemdziesiąt osiem złotych), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 0565/18/8594, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 13 sierpnia 2018 r. nr DIH-2 Nr 46/2018, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 30 sierpnia 2018 r., przedsiębiorca PEGAS GRUPA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Promnej, reprezentowany przez pełnomocnika (...), (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 13 sierpnia 2018 r. nr DIH-2 Nr 46/2018, dotyczącą nałożenia na Przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 0565/18/8594, niespełniającej wymagań jakościowych.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 9 maja 2018 na stacji paliw (...), należącej do przedsiębiorcy PEGAS GRUPA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Promnej, inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji

Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 16290 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 0565/18/8594 i próbkę kontrolną numer 5783/18/8594 w ilości 4,85 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 60/2018.

Następnie inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali 10 maja 2018 r. próbkę oleju napędowego numer 0565/18/8594 i próbkę kontrolną numer 5783/18/8594 do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie według protokołu przyjęcia do badania NR M/TA2/67/2018.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/67/18) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 0565/18/8594), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zaniżoną stabilność oksydacyjną, której wynik badania wyniósł 15,1 h, przy wymaganiach jakościowych min 20 h.

W toku kontroli przeprowadzonej 25 maja 2018 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Stronę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 9 maja 2018 r. o numerze 0565/18/8594, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/67/18 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej o numerze 5783/18/8594 pobranej 9 maja 2018 r. i konieczności wpłaty zaliczki na poczet tego badania.

Ponieważ Przedsiębiorca oświadczył do protokołu kontroli z 25 maja 2018 r., iż nie będzie korzystał z przysługującego mu prawa do złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej nr 5783/18/8594, pobranej 9 maja 2018 r., wynik badania próbki nr 0565/18/8594, stał się wynikiem ostatecznym.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Instytut Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie, zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257, z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z 12 lipca 2018 r., powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do

zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją z 13 sierpnia 2018 r. nr DIH-2 Nr 46/2018, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 0565/18/8594, niespełniającej wymagań jakościowych.

Pismem z 30 sierpnia 2018 r. (które wpłynęło do UOKiK 6 września 2018 r.), Strona reprezentowana przez pełnomocnika, (...), złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 13 sierpnia 2018 r. nr DIH-2 Nr 46/2018.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona stwierdziła, że przerzucono na nią obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych, bez uprzedniego wnikliwego zbadania, choćby w innym postępowaniu, czy kontrolowany przedsiębiorca faktycznie umyślnie zawinił oraz bez oceny do czego służą certyfikaty jakości, w szczególności ten, który dotyczył dostawy kontrolowanego paliwa, a ponadto ponowne rozpatrzenie sprawy, zdaniem Strony podyktowane jest tym, że nie rozpoznano źródła pochodzenia jak i miejsca, w którym załadowano paliwo niespełniające wymagań jakościowych, co powinno być powinnością Organu.

Pismem z 11 września 2018 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją z 13 sierpnia 2018 r. nr DIH-2 Nr 46/2018. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać

wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających. Natomiast przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obowiązuje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Biorąc powyższe pod uwagę, jak również stanowisko wyrażone przez Stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, należy zauważyć, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w decyzji pierwszoinstancyjnej bardzo obszernie wyjaśnił zasady odpowiedzialności za niezachowanie wymogów jakościowych. Ponownie zatem wypada podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki legł u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla jego realizacji, został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek kontrolowanego, z której to możliwości Strona nie skorzystała. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obowiązuje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie, nawet gdy badanie próbki wykaże, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, po złożeniu wniosku o zbadanie próbki kontrolnej, jeśli jej badanie wykaże, że paliwo spełnia jednak przedmiotowe wymagania, przyjmuje się, że paliwo spełnia wymagania jakościowe i koszty tego badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W niniejszej sprawie, Przedsiębiorca oświadczył do protokołu kontroli z 25 maja 2018 r., iż nie będzie korzystał z przysługującego mu prawa do złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej nr 5783/18/8594, pobranej 9 maja 2018 r., wynik badania próbki nr 0565/18/8594, stał się wynikiem ostatecznym.

Okoliczność niespełniania przez paliwo wymagań jakościowych wykazały badania przeprowadzone przez akredytowane laboratorium. Podkreślić należy, że przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, będący podstawą do zobowiązania Strony do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, nie uzależnia jego zastosowania od stwierdzenia winy po stronie kontrolowanego. Przesłanką jego zastosowania jest wykazanie w wyniku badań, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniu.

Mając powyższe na względzie, należy zauważyć, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wywodzi odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, z dyspozycji art. 3 ust. 1, ale przede wszystkim z treści art. 24 ust. 1 omawianej ustawy. Przepisy te, są ze sobą ściśle powiązane. Pierwszy formułuje nakaz spełniania wymagań jakościowych na każdym etapie obrotu paliwami ciekłymi (transport, magazynowanie, wprowadzanie do obrotu oraz gromadzenie), zaś drugi obliuguje do podjęcia określonych działań, w sytuacji gdy wymagania jakościowe nie są spełnione. W niniejszej sprawie, Strona wprowadzała do obrotu paliwo niespełniające wymagań jakościowych. Odpowiedzialność przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwo niewłaściwej jakości ma charakter absolutny. Oznacza to, że przedsiębiorca taki nie może się z niej zwolnić i obciążony jest nią niezależnie od tego czy spowodował wadliwą jakość paliwa i czy ponosi on z tego tytułu jakąkolwiek winę. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność nawet jeżeli nie wiedział, iż wprowadzane do obrotu paliwo nie spełnia określonych wymagań. Ponownie należy zatem zauważyć, że jedyną przesłanką zastosowania art. 24 ust. 1 omawianej ustawy jest wykazanie w wyniku badań, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniu. Przepis ten statuuje zasadę, że jeśli paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszty jego badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a jeśli nie spełnia – Przedsiębiorca (Kontrolowany). Ustawodawca nie przewidział zastosowania w niniejszym przepisie przesłanek egzoneracyjnych, tworzących wyjątek od odpowiedzialności na zasadzie ryzyka. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie jest w systemie polskiego prawa wyjątkiem, w którym w przypadku odpowiedzialności opartej na zasadzie ryzyka, nie przewidziano zastosowania przesłanek egzoneracyjnych. Przykładem mogą być tu przepisy dotyczące odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi, w przypadku sprzedaży rzeczy konsumentowi (art. 556 i nast. Kodeksu cywilnego).

Odnosząc się do zarzutów Strony dotyczących, iż bez oceny do czego służą certyfikaty jakości, w szczególności ten, który dotyczył dostawy kontrolowanego paliwa oraz bez rozpoznania źródła pochodzenia jak i miejsca, w którym załadowano paliwo niespełniające wymagań jakościowych Organ wydał decyzję I instancji, należy stwierdzić co następuje.

Ze świadectw jakości jakie Strona otrzymuje od dostawcy paliwa wynika, iż potwierdzają one jakość nabywanego przez Przedsiębiorcę paliwa, jednakże nie potwierdzają one jakości oleju napędowego oferowanego do sprzedaży w dniu kontroli tj. 9 maja 2018 r.

Prezes UOKiK nie podważa wiarygodności dokumentów, przedłożonych przez dostawcę paliwa (świadczeń jakości). Nie podlegały one ocenie Prezesa UOKiK, a także paliwo np. w czasie transportu czy u producenta. Prezes UOKiK stwierdza natomiast, że paliwo sprzedawane przez Kontrolowanego 9 maja 2018 r. nie odpowiadało wymaganiom jakościowym określonym dla kontrolowanego paliwa. Okoliczność, że kontrolowany olej napędowy zakupiony został bezpośrednio od producenta, nie stanowi dowodu na to, że kontrola paliwa powinna podlegać wyłączeniu. Takiej regulacji ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie zawiera. Istotne jest przede wszystkim jakie paliwo Kontrolowany sprzedaje nabywcom, a nie jakie kupuje.

W celu więc ustalenia jakości sprzedawanego w dniu kontroli paliwa, inspektorzy Inspekcji Handlowej pobierają do badań próbki paliw, zgodnie z art. 16 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, co miało miejsce w niniejszej sprawie 9 maja 2018 r.

Należy podkreślić, iż Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz wydanym na jej podstawie rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. 2014, poz. 1035). Czynności wykonane podczas przeprowadzonej kontroli oraz pobrania próbek paliw ciekłych opisane zostały w protokole kontroli nr PU.8361.191.2018 oraz protokole pobrania próbek nr 60/2018 z 9 maja 2018 r.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, inspektorzy sporządzili protokół pobrania próbek paliw nr 60/2018 z 9 maja 2018 r. Powyższy protokół zawiera między innymi oznaczenie przedsiębiorcy u którego pobrano próbki, numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 4, datę pobrania próbek, określenie miejsca pobrania próbek oraz opis sposobu, w jaki pobrano próbki. Równoległe z protokołem pobrania próbek inspektorzy zgodnie z art. 21 sporządzili także protokół pobrania próbek przeznaczony do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej, zawierający numer protokołu, o którym mowa w art. 20 ust. 1, numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 4, informacje o oznaczeniu próbek uniemożliwiającym identyfikację przedsiębiorcy, stacji paliwowej, u którego je pobrano, przekazywanych do akredytowanego laboratorium oraz podpis inspektora pobierającego próbki.

Jak wynika z protokołu pobrania próbek nr 60/2018 z 9 maja 2018 r. oraz protokołu pobrania próbek przeznaczonego do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej próbki oleju napędowego pobrane na stacji paliw Kontrolowanego zostały oznaczone numerami 0565/18/8594 oraz 5783/18/8594 (próbka kontrolna).

Pobrane w toku kontroli 9 maja 2018 r. próbki umieszczono w samochodzie w lodówce do przechowywania próbek w czasie transportu do laboratorium w warunkach zabezpieczających produkt przed zmianą jakości i cech charakterystycznych.

Z protokołu przyjęcia próbki do badań w laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (nr M/TA2/67/2018) wynika natomiast jednoznacznie, iż próbki o numerach 0565/18/8594 oraz 5783/18/8594 (próbka kontrolna) zostały dostarczone prawidłowo, tzn. w szczelnych pojemnikach, prawidłowo zabezpieczonych, a numery próbek przyjętych do badań są zgodne numerami próbek w protokole pobrania próbek 60/2018 z 9 maja 2018 r.

Również w sprawozdaniu z badań nr M/TA2/67/18 przekazanym przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie znajduje się informacja, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 0565/18/8594) nie spełniał wymagań jakościowych.

Odnosząc się do zarzutu, iż transport pobranych próbek nie odbył się zgodnie z wytycznymi w temperaturze 4° C, należy stwierdzić co następuje.

Należy ponownie podkreślić, iż Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz wydanym na jej podstawie rozporządzeniem w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. Czynności wykonane podczas przeprowadzonej kontroli oraz pobrania próbek paliw ciekłych opisane zostały w protokole kontroli nr PU.8361.191.2018 oraz protokole pobrania próbek nr 60/2018 z 9 maja 2018 r.

Należy podkreślić, że normy na pobór próbek nie wskazują jednoznacznie w jakiej temperaturze próbki powinny być przewożone. Należy podkreślić, iż norma PN-EN 15751 pkt 7 zwraca uwagę na fakt, aby pobrane próbki oleju napędowego nie zostały „zmienione podczas transportu i przechowywania”. Odnosi się ona w swojej treści do sposobu przygotowania próbek paliwa do badań przez laboratorium, natomiast zawiera bardzo ogólne zapisy dotyczące transportu próbek. Samochody, w których pobrane próbki są przewożone, a także pomieszczenia w których przechowywane są pobrane próbki, zostały odpowiednio wyposażone, tak aby zachowane zostały właściwe warunki do przechowywania i transportu próbek. Zgodnie z wytycznymi powyższej specyfikacji próbki do badań, powinny być pobrane i zabezpieczone zgodnie z postanowieniami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz przepisami dotyczącymi transportu drogowego, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Niezależnie od powyższego, laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - PIB w Krakowie badające próbkę oleju napędowego w protokole przyjęcia próbki do badania numer M/TA2/67/2018 zamieściło informację, iż szczelność przekazanego pojemnika była prawidłowa, próbka była zaplombowana prawidłowo, a plomba była nienaruszona. Potwierdza to, iż próbka oleju napędowego nr 0565/18/8594 oraz nr 5783/18/8594 były przechowywane, przygotowywane do badań jak również transportowane w warunkach zabezpieczających produkt przed zmianą jakości i cech charakterystycznych.

Podnoszony zarzut przez Stronę, iż próbka pobrana do badania powinna być transportowana i przechowywana w temperaturze około 4 °C, należy uznać więc za niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu Strony, iż nie rozpoznano źródła pochodzenia jak i miejsca, w którym załadowano paliwo należy stwierdzić co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, iż kontrola, która miała miejsce u Przedsiębiorcy, przeprowadzono w oparciu o przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej i ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - w przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa Zarządzający niezwłocznie wyznacza, z zastrzeżeniem ust. 2, przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli. W niniejszej sprawie 23 maja 2018 r. przeprowadzono kontrolę u dostawcy paliwa dla Przedsiębiorcy, tj. (...). W toku tych kontroli pobrano próbki oleju napędowego do badań. Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, wykazało że paliwo spełnia wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu. Tym samym zarzut Strony, iż nie rozpoznano źródła pochodzenia jak i miejsca, w którym załadowano paliwo, należy uznać za całkowicie niezasadny.

Z tego też względu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez Stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że decyzja z 13 sierpnia 2018 r. nr DIH-2 Nr 46/2018 była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 z późn. zm.)

Z upoważnienia
Prezesa UOKiK
Dorota Karczewska
Wiceprezes